

Dart-katastrofen

Var Daniel modig nok til å si sannheten?

Av Kimberly Oldroyd
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Daniel løftet lokket av bestefars gamle lekekasse og kikket nedi. Søskenbarna hans samlet seg for å se. De elsket å leke sammen hjemme hos bestefar!

I lekekassen var det mange gamle leker som Daniels mor og tante lekte med da de var barn.

“Hva er de der for noe?” Daniels kusine, Noah, pekte på seks blanke, gammeldagse hagedart-piler. De var spisse i endene hadde og fargede flagg – noen røde og noen gule.

Daniel tok en av dem. “Mor fortalte meg om disse,” sa han. “Man setter en kurv på plenen i hagen. Så bytter man på å kaste disse opp i luften og prøve å få dem til å lande i kurven.”

“Kult!” sa Noah. Han var allerede i gang med å løpe til hagen for å gjøre klart spillet.

Ikke lenge etter kastet Daniel og søskenbarna dartpiler i luften rundt omkring i bestefars hage. Daniel likte at pilene landet hardt og festet seg i gresset.

“Jeg vedder på at jeg kan kaste min høyere enn din,” sa Daniels kusine Lily.

Barna lo og kastet pilene høyere og høyere.

Så fikk Daniel en idé. “Jeg vedder på at jeg kan kaste mine over oppkjørselen og i kurven!” sa han. Han løp til den andre siden av oppkjørselen og kastet pilen alt han orket.

Pilen fløy høyt opp i luften, men den landet ikke i gresset. I stedet falt den ned på tante Robilyns helt nye bil med et høyt *DUNK*.

“Å nei!” ropte Noah.

Daniel plukket opp pilen. Det var en diger bulk på bilen der pilen hadde landet.

Barna så skremt på hverandre. Så, uten å si noe, forlot de pilene på plenen og løp inn.

Senere den ettermiddagen gikk alle til bilene sine for å dra hjem. Daniels tante la merke til bulken på bilen sin. “Hva har skjedd her?” spurte hun.

Daniel hadde vondt i magen. Men han sa ingenting. Han bare satte seg i bilen og vinket farvel til søskenbarna sine.

På kjøreturen hjem satt Daniel stille i baksetet. Han prøvde å lese boken sin. Men han klarte ikke å konsentrere seg. Han følte seg uvel for det som hadde skjedd. Han visste at det ville være rett å være ærlig. Men å si sannheten ville være forferdelig! Foreldrene ville bli veldig sint på ham. Og det ville tanten hans også.

Så Daniel tenkte på sin favorittelt i Skriftene. Daniel i Det gamle testamentet ble kastet i løvehulen fordi han tok det rette valget. Han var modig. Kanskje Daniel også kunne være modig.

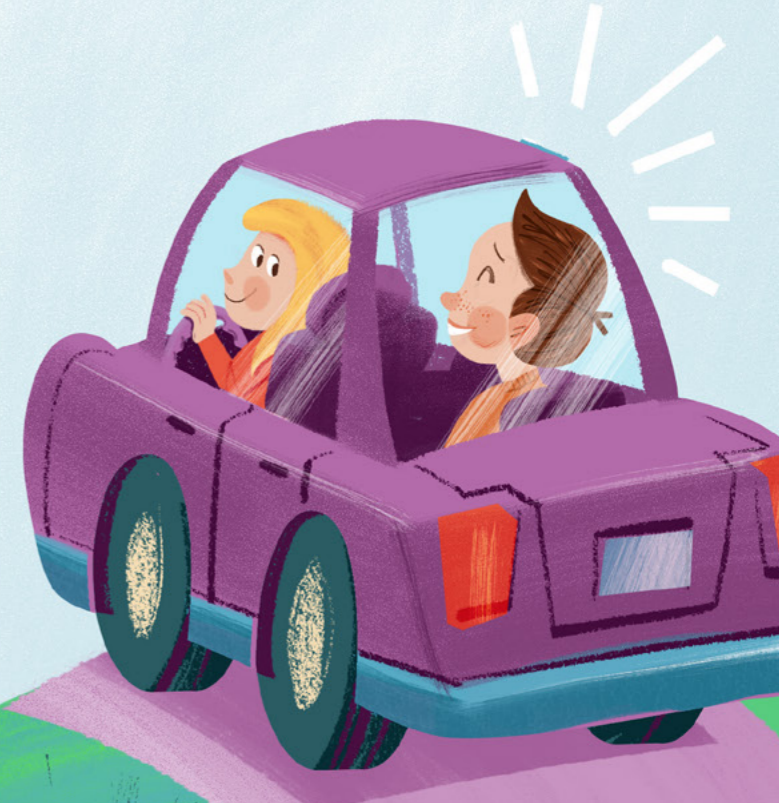
“Du, mamma?” Sa Daniel. “Jeg kastet en dartpil, og den traff tante Robilyns bil og laget en bulk i den. Det var min skyld.”

Moren så på ham i bakspeilet. Hun var ikke så sint som Daniel trodde hun skulle bli. “Takk for at du fortalte meg sannheten,” sa hun.

Daniel trakk et lettelsens sukk. “Kan jeg ringe tante Robilyn når vi kommer hjem?” spurte han. “Jeg vil si unnskyld. Og jeg skal jobbe hardt for å tjene penger til å betale for å reparere bilen hennes.”

Moren smilte. “Det er en god idé.”

Den vonde følelsen i magen var borte, og Daniel følte seg rolig. Han hadde vært modig nok til å si sannheten. På grunn av Jesus Kristus kunne han omvende seg og gjøre det godt igjen. ●

Hva følte Daniel da han fortalte sannheten og omvendte seg?